पपात। अथ यावन्निष्क्रान्तस्तावन्नीलीवर्णः समं सञ्जातः। ततः सर्वे ते सारमेयास्तं शृगालविशेषमजानन्तो यथाभीष्टदिशं जग्मुः। चण्डरवो ऽपि तदन्तरमासाद्य काननाभिमुखं प्रतस्थे। नैव नीलीवर्णेन कदाचित् त्यज्यते। उक्तं च।

वज्रलेपस्य मूर्खस्य नारीणां मर्कटस्य च। ५
एको ग्राहस्तु नीचानां नीलीमद्यपयोस्तथा ॥२११॥

अथ तं हरगलगरलतमालसमप्रभमपूर्वं सत्त्वमवलोक्य सर्वे सिंहव्याघ्रद्वीपिवृकप्रभृतयो ऽरण्यनिवासिनो भयव्याकुलीकृतमनसः समन्तात् पलायनक्रियां कुर्वन्ति कथयन्ति च। अहो अपूर्वमेतत् सत्त्वं कुतो ऽप्यागतं। तन्न विज्ञायते। कीदृगस्य चेष्टितं पौरुषं च। तद्दूरतरं १० गच्छामः। उक्तं च।

न यस्य चेष्टितं विद्यान्न कुलं न पराक्रमं।
न तस्य विश्वसेत् प्राज्ञो यदीच्छेच्छ्रियमात्मनः ॥२१२॥

चण्डरवो ऽपि तान् भयव्याकुलितान् विज्ञायेदमाह। भो भो श्वापदाः किं यूयं मां दृष्ट्वैवं सन्त्रस्ता व्रजथ। तन्न भेतव्यं। अहं ब्रह्मणाद्य १५ स्वयमेवाकार्याभिहितः। यच्छ्वापदानां मध्ये कश्चिद्राजा नास्ति। तत्त्वं मयाद्य सर्वश्वापदप्रभुत्वे ऽभिषिक्तः ककुद्रुमाभिधः। ततो गत्वा क्षितितले तान् सर्वान् परिपालयेति। ततो ऽहमत्रागतः। तन्मम छत्रछायायां सर्वैरेव श्वापदैः सदैव वस्तव्यमिति। अहं ककुद्रुमो नाम राजा त्रैलोक्ये श्वापदराजा सञ्जातः। तच्छ्रुत्वा ते श्वापदाः सिंहपुरः २० सराः स्वामिन् प्रभो समादिशेति वदन्तस्तं परिवव्रुः। अथ तेन सिंहस्यामात्यपदवी प्रदत्ता। व्याघ्रस्य च शय्यापालत्वं। द्वीपिनस्ताम्बूलाधिकारः। करिणः प्रतीहारत्वं। वानरस्य छत्रधारत्वं। ये चात्मीयजात्यास्तैः सहालापमात्रमपि न करोति। शृगालाः सर्वे ऽप्यर्द्धचन्द्रं दत्वा निःसारिताः। एवं तस्य राजक्रियायां वर्तमानस्य ते सिंहा २५